

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Tilførsel af Kul og Koks søværts fra, og dels medførte den et saa ekstra stort Træk paa vore Beholdninger, at vi, da Sejlads atter blev mulig, stod paa bar Bund.

De Beredskabsbeholdninger, som det var lykkedes Regeringen at oparbejde og placere paa hensigtsmæssig Maade, maatte der i Vintermaanederne trækkes i meget høj Grad paa. Industriens og Gas- og Elektricitetsværkernes Lagerbeholdninger blev praktisk talt fuldstændig udtømt. Medens man tidligere havde søgt at give Gas- og Elektricitetsværkerne saadanne Tildelinger, at de havde Beholdninger til at dække mindst 3 Ugers Forbrug, var Forholdet ved Vinterens Ophør det, at disse Kraftværker kun havde Forsyninger til faa Dage. Under disse Forhold vil det forstaas, at man, da de nye Forsyninger kom frem, maatte rette Bestræbelserne paa i første Række at give Gasværkerne og ogsaa Elektricitetsværkerne saadanne Kultildelinger, at de fik Mulighed for at oparbejde visse Lagerbeholdninger. Forsyningen af Gas- og Elektricitetsværkerne har imidlertid medført, at det ikke har været muligt at give Industrien tilstrækkelige Tildelinger, og mange Industrivirksomheder er derfor i Dag i betydelige Vanskeligheder, ja, enkelte Virksomheder har, hvor beklageligt det end er at skulle konstatere dette, set sig nødsaget til at standse Driften.

Paa denne Baggrund har Blikket selvagt maattet rettes mod at videreføre og udbygge de Foranstaltninger, der allerede for længere Tid tilbage var indledet af Handelsministeriet og Brændselsnævnet med Hensyn til i videst muligt Omfang at inddrage det indenlandske Brændsel i Erhvervslivets Produktion. Sideløbende hermed er der udfoldet alvorlige Anstrengelser for paa alle Omraader, hvor der er Muligheder derfor, at træffe besparende Foranstaltninger med Hensyn til Benyttelsen af udenlandsk Brændsel.

Den nylig gennemførte Gasrationering, som det ærede Medlem Hr. Hartel ogsaa omtalte, maa ses paa Baggrund af denne Situation. Jeg er klar over, at denne Rationering vil virke byrdefuld paa store Dele af Befolkningen og ogsaa for mange Erhvervsvirksomheder, men det har været absolut nødvendigt at gennemføre dette Indgreb for at opnaa en Besparelse af Kulforbruget. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at Nedgangen i Kulforbruget som Følge af den iværksatte Gasrationering skønnes at kunne anslaaes til ca. 100 000 t Kul om Aaret. Parallelt hermed har Bestræbelserne, som

jeg nævnte før, været rettet paa i endnu højere Grad end hidtil at faa de store Forbrugere af udenlandsk Brændsel til at gaa over til at benytte indenlandsk Brændsel. En Række af vore Elektricitetsværker benytter nu Brunkul og Tørv ved Fremstilling af elektrisk Kraft; nogle Værker helt, andre delvis. Eksempelvis kan jeg nævne, at et af vore store Elektricitetsværker, der kun kan benytte udenlandsk Brændsel og som Følge deraf er ulykkeligt stillet, for nylig har truffet Aftale med et andet Elektricitetsværk, der er i Stand til at anvende indenlandsk Brændsel, om Levering af Strøm for mange Millioner KWT, en Levering, der forudsætter Forbrug af 5 000 t Brunkul ekstra pr. Maaned hos det leverende Værk. Endvidere har flere store Industrivirksomheder allerede for længst foretaget Forandringer i deres Fyringsanlæg, saaledes at de nu fortrinsvis benytter indenlandsk Brændsel.

Jeg har villet give denne lille Oversigt for at illustrere, hvorledes Spørgsmaalene er grebet an. Jeg kan tilføje, at Handelsministeriet følger hele Sagen, og i særlig Grad naturligvis den Del af disse Spørgsmaal, der henhører direkte under Handelsministeriet, med den allerstørste Agtpaaivenhed og at der ikke lades nogen Vej uforsøgt for at naa frem til en Ordning, der muliggør, at Hjulene i Samfundsmaskineriet kan holdes i Gang bedst muligt.

I Forbindelse med Omtalen af Brændselsituationen vil det være naturligt ogsaa at nævne Transportproblemet, der vokser i Aktualitet i samme Omfang, som den hjemlige Tørveproduktion forøges. Transportspørgsmaalet har i de seneste Maaneder tilspidset sig i meget høj Grad, og de Restriktioner, der for en halv Snes Dage siden er gennemført med Hensyn til Indskrænkning i den bestaaende Adgang til Transport, er et Udtryk for, at man har anset det for nødvendigt i første Række at sikre i saa vidt Omfang som muligt, at der ikke opstaar Vanskeligheder med Hensyn til Transporten af Brunkul og Tørv. Helt garantere, at der ikke opstaar Vanskeligheder, kan vi ikke — saadanne Vanskeligheder forefindes ogsaa i Fortiden, endda i den allernærmeste Fortid. Men jeg kan i øvrigt oplyse, at der for Tiden finder indgaaende Forhandlinger Sted mellem Fragnævnet og De danske Statsbaner med Henblik paa den mest hensigtsmæssige Formidling af Transportbehovet landværts og søværts, og det er mit Haab, at det ved et snævert Samarbejde mellem disse to Institutioner vil lykkes at faa tilvejebragt en tilfredsstillende Ordning af Transport-